

(Hz.Zeyneb(a.s

<"xml encoding="UTF-8?>

Hz.Zeyneb(a.s)

Giriş

Hicretin altıncı yılı Cemadiyelevvel'in beşinci günü Medine'de asil ve cefalı bir ailede bir kız çocuğu dünyaya gelmiştir. Bu kız çocuğu gelecek yıllarda insanlık tarihinin gidişatının değişmesinde büyük bir rol oynayacaktı. O tertemiz kız dünyaya geldikten sonra, değerli annesi Hz. Fatıma (s.a), kutlu eşi Hz. Ali'den bu kız çocuğuna bir isim vermesini ister.

Hz. Ali ise, diğer çocuklarına olduğu gibi, ona da dedesinin isim vermesini isteyiverir; ve böylece kutlu dedesi bu temiz kız çocuğuna Zeynep adını verir. Zeynep, cennette bir ırmağın adıdır. Hz. Muhammed (sav), Zeynep gibi temiz bir kız torununun dünyaya gelmesine çok sevinmişti. Aslında o hazret, kadınlara, özellikle de kız çocuklarına büyük önem ve değer veriyordu.

Hz. Zeynep, daha küçük yaşlarda babasının saf dışı bırakılarak evde oturmaya mecbur edildiğine şahit oluyordu.

Oysa ki, babasının herkesten daha faziletli, ve Hz. Resulullah (sav)'ın yerinde oturmaya gerçek liyakat sahibi olduğunu biliyordu. İşte, bu olaylar, Hz. Zeyneb'in kişiliğinin oluşmasında büyük bir etki bırakıyor ve şu sonuca varıyordu ki; sorumluluk bilincini taşıyan kadın, erkek herkes, şartlar her ne olursa olsun, elinden alınan hakkını geri almak için, sürekli mücadele etmeli, hakkını ve izzetini savunmalıdır.

Bu noktada, halkı aydınlatmak için konuşma yapmalı ve mücadele etmelidir.

Hz. Zeynep, amcası oğlu Abdullah ile evlenmiş; bu evlilikten iki çocuğu olmuştur. Ama o bu iki çocuğunu da hakkı müdafaa uğruna Kerbela'da şehit vermiştir.

Hz. Fatıma'nın Medine'de babasının Mescidinde yaptığı konuşmasını, Hz. Zeyneb'in Kufe şehri ve mel'un Yezid'in sarayında yaptığı konuşmalarla kıyasladığımızda, Hz. Fatıma (a.s)'nın düşünce sisteminin ve sosyal meseleler karşısındaki tavrının, Hz. Zeyneb'in üzerinde derin bir iz

bıraktığı görülüyor.

Çünkü, Hz. Fatıma, kızı Zeyneb'e İslam'ın bütün temel inanç ve esaslarını öğretmişti.

Tarih boyunca, hakkı ve adaleti isteyenlerin başına gelenleri, Zeyneb'e hatırlatmıştı. O, kızına, peygamberlerin insan topluluklarını, cehalet, hurafe ve sınıfsal ayrıcalıklardan kurtarmak için nasıl mücadele ettiklerini, zorluklara nasıl göğüs gerdiklerini, hangi sınıfın muhalefetiyle karşılaştıklarını ve aslında peygamberlere en başta sermayedarlar ile zorba ve komplocu politikacıların muhalefet ettiklerini, peygamberlerin de onlara karşı Allah'ın emirleri doğrultusunda var güçleriyle karşı koyduklarını tek tek anlatmıştı.

Hz. Ali (as), bir çok alanda; hatta bir birine zıt sahalarda kahraman ve eşsiz bir insandı.

O, bir fikir adamıydı, büyük bir düşünür, ilk üç halifenin itiraf ettikleri gibi "canlı Kur'an", yerin altından semavi ilimlere kadar evrenin bilinen zahir ilimleri ile gizli ilimlerine vakıf bir bilge idi. Acaba, bunca insani fazilete sahip olan bir insanı hilafetten uzak tutmak, İslam'a darbe değil miydi?

Hz. Ali (as)'ın suskun kalması ise iç savaş çıkarak bir fidan misali olan İslam'ın zarar göreceğinden korktuğundandı. Çünkü Hz. Ali (a.s) biliyordu ki, o şartlar altında kendi hakkı olan hilafeti geri almak için ısrar ederse, hiç de hoş gitmeyen olaylar zuhur edecek ve Resulullah'(sav)'ın çektiği zahmetler ve İslam için dökülen kanlar heder olacaktı.

Oysa, Alemlerin Rabbi "Ey Muhammed onlara deki, ben bunca tebligatım karşılığında sizden bir ücret istemiyorum, istediğim tek şey ev halkımı (Ehl i beytimi seviniz (ve onlara itaat edinizdir)" diye buyurmuştu. Ne yazık ki iman edenlerin çoğu dille ikrar etmiş fakat kalben iman etmemişlerdi. İmam Ali (a.s), bu şartlarda yaşamanın zorluğunu "Yaşamak direnmektir", vecizi ile ifade ederek zalimlerin himayesinde yaşayan mazlumların hayatta kalmalarının en büyük zafer olduğunu biliyordu. Bu günkü İsrail'in korucularının savundukları gibi "Topraksız insanlar olmaktansa insansız topraklar olsun" fikri zalim insanların güçsüz düşürülmüş insanların kaderi hakkında neler düşündüğünü ortaya koyuyor.

İmam Ali (a.s), Hatemullah'ın emanetini, leş kargaların ve münafık dindarların istilasına karşı korumak için, kendi ifadesi ile boğazında kemik gözünde diken kalmış insanın durumunda

olduğu halde sabretmeyi bilmiştir.

Bu olayların hepsine, Ali'nin biricik kızı Zeynep de şahit oluyordu. Bunların her biri, Zeynep gibi düşünen ve sorumluluk sahibi bir insan için büyük bir dert ve imtihandı. Çünkü ilim ve takva sahibi olan babası susmaya mecbur edilmiş, o da yüce değerleri korumak için, kendi hakkından mahrum kalmak pahasına olsa bile kendi tabiriyle gençleri bir anda ihtiyarlaştıran, müminlere Allah'ın likasını arzulatan zifir karanlıklar içinde sabretmişti.

İlk üç halife zamanında sürekli İslam'ın uygulamalarının Peygamber (sav)'in sünneti doğrultusunda icra edilmek yerine, halifelerin sürekli fetihlerde bulunmaları ve askerlerin elde edilen ganimetler dolayısıyla bu durumdan memnun olmaları; hatta gittikçe belirgin olarak iktidara yakın çevreler ve kabile ileri gelenleri arasında bir oligarşinin oluşmasına yol açmıştı. Yani keyfi uygulamalar ve adam kayırmalar Osman'ın hayatına da mal olmuştu. Bu arada halk bir nevi İslam'ın ilk yıllarına yabancılaşsa da İmam Ali (a.s)'a büyük bir ısrarla hilafeti kabul etmesini istiyordu. O hazret de önce kabul etmemiş sonra da kabul etmek zorunda kalmıştı.

Hicretin kırkıncı yılında Hz. Zeynep babasının şehadetine şahit oldu. Öyle bir baba ki, dağlar kadar azametliydi.

Hz. Alin'in şehadeti yalnız ailesini değil bütün sevenlerini derinden etkilemiştir. Hz. Zeyneb'i üzen diğer bir olay da, İmam Hasan (a.s)'ın Muaviye ye karşı harekete geçtiği savaştır. İmamın ordusunun ileri gelenlerinin dini dünyaya satarcasına para karşılığında saf değiştirmeleri ve bu hareket esnasında ordunun geride kalan askerlerin imamın eşlerine ait ziynet eşyalarını çalmaları üzüntülerini daha da arttırmıştır. İmamı, Muaviye ile sonradan Muaviye'nin çiğneyeceği, sözünden döneceği antlaşmaya razı olmak zorunda bırakıldığı ve şehit edilmesi ile gelişen olaylar da kederini derinleştirmiştir .

İmam Hasan (a.s)'ın eşi Cüde tarafından zehirleterek şehit edilmesine ve çektiği acılara Hz. Zeynep tanıklık etmiştir. Bundan önce de Ceddi Resullah (sav), annesi ve ümmetin annesi Hz.

Fatıma'(as)'ın üzüntüsünden vefat etmiş, biricik babasının hariciler tarafından canice şehit edilmesi ardından ağabeyinin şehadeti Hz. Zeynebi takatsiz bırakmıştı. Artık tek tesellisi olarak İmam Hüseyin (as) kalmıştı. Hz. Zeynep için en büyük dert abisinin şehadetinden sonra Muaviye'nin zulmünü devam ettirerek fasık oğlu Yezid'e saltanatı bırakması olmuştur.

Muaviye bir çok cinayet işledikten sonra ölmüştür. Muaviye'den sonra fasık oğlu Yezid, İmam Hüseyin (a.s)'den biat almaya karar verdi. Kendisine yapılan biat teklifi karşısında İmam, şöyle buyurdu; "Yezid gibi birisi ümmetin başına geçerse İslam yok olur gider." İmam, Kufeliler'in davetine icabet etmek üzere, bir grup yakınıyla beraber Medine'den Mekke'ye doğru yola çıkmıştır.

Hız. Zeynep bu kervanda abisinin yanında yer almaktaydı, ve kendisini büyük bir vazife için hazırlıyordu. Ne yazık ki o acı günler başlıyordu, Muharrem'in birinci günü başlayan o ıstırap yolculuğu onuncu gün olan Aşura günü bitmiş ve fasık olanlar zahiren galip gelmiş fakat gönüllerde mahkum olmuşlardı. Hız. Zeynep Kerbela kahramanlarının savaşına şahit olmuştu. İmam Hüseyin ve yaranları ki bunlar arasında iki oğlu da meydanda mertçe savaşmış şehit olmuşlardı..

Hız. Zeynep, yapılan bütün haksızlıklara ve gaddarlıklara şahit oluyordu. Ancak her şeye rağmen sabırla direnmiştir. Hız. Zeyneb'in asıl çilesi Kerbela'dan sonra başlamıştır. Yezid'in askerleri onca insanı şehit etmekle kalmamış geride kalan savunmasız kadın ve çocuklara ait değerli eşya ve ne varsa hepsini ganimet diye el koymuşlar ve çadırlarını istila etmişlerdi. Geriye her şeyleri elinden alınmış Ehli-Beyt'in kadınları ve yetim çocukları kalmıştı. Hız. Zeyneb'in sorumluluğu daha yeni başlıyordu. Çünkü İmam Hüseyin (as)'in şehadetinden sonra kafilenin başına geçmiştir. Fatıma gibi bir annenin kızı olan Zeynep Kerbela hadisesinden sonra Peygamber(sav)'in "cihadın en üstünü zalim liderin karşısında hakkı söylemektir" hadisinin gereğini yerine getirmiş; bunu Yezid'in huzuruna çıkarıldığında yaptığı konuşmayla ispatlamıştır.

Kufe ve Şam'da halkla yaptığı hutbeler sayesinde Yezid hükümetinin sonunu hazırlamış ve beyinlere yeniden gerçek İslam'ı doğru olarak algılamasını sağlamıştır. Çektiği çileler karşısında Zeynep, hiç yılmadan Medine kadınlarına da öğütler vermişti, onlara kadın sorumluluğunun sadece çocuğa bakmak, çamaşır veya bulaşık yıkamaktan ibaret olmadığını söylemişti.

Kadın bir insan olarak insanın toplumsal ilişkilerinde önemli bir rol oynamalı ve öncülük yapmalıydı.

ERKEK KADIN SAYESİNDE MİRACA YÜKSELİR

İslam hem kadına hem de erkeğe eşit bir gözle bakmaktadır. Hem erkeği hem de kadını insan

olarak kabul etmektedir. İnsanın insanlığı ile ilgili düzenlemelerde kadın ile erkeğin arasında hiçbir farklılık yoktur. Zira İslam'da, kadın ve erkek insan olma hususunda eşittirler. Kadına insanlık değerini veren din İslam dinidir. Ama ne yazık ki beşeri sistemler için böyle bir şey söylemek mümkün değildir, onlar kadını sadece bir dişi ve cinsel ihtiyaçlarının tatmini için bir araç olarak biliyorlar. Ama İslam dininde böyle bir durum yoktur ve olamaz. Çünkü İslam yukarda belirttiğimiz gibi kadına, büyük önem ve değer vermiştir. Örnek verecek olursak sevgili Peygamberimizin (sav) eşlerine, kızına ve torunlarına karşı duyduğu sevgi yetmez mi?

Hazretti Fatıma'nın hayatını incelediğimizde onun gerçek bir kadın gerçek bir eş ve gerçek bir anne olduğunu görüyoruz. Öyle bir anne ki, kızını şartların kötü olmasına rağmen iyi bir şekilde terbiye edip onu gerçek bir mücadele insanı olarak yetiştirmiştir. Ne mutlu böyle bir anneye, değil mi sevgili Erenler. Ezel günden aşk antlaşmasının planı çizilirken; Zeynep adı aşk başlığının ziyneti oldu.

ÖZGÜRLÜKÇÜ ESİR

Ey Ali'nin kızı,

Ey Hüseyin'in bacısı,

Ey büyük Zeynep

Ey Kerbela şehitlerinin mesajcısı

Bizden sana sonsuz selamlar olsun

Güneşin kızıl batışında

Zulmün tutsağı oldun

İnsanlığın özgürlüğü cefalarda saklıdır

Senin feryadın;

Kerbela'nın ölümsüz kahramanlığıdır

Senin Hüseyini kıyamdaki rolün

Hareketin ve haykırışın

O, ebediliğin sırası ve fanilikteki ebediliktir.

Omuzladığın o kutsal dava

Yürekten seslendiğin o kutsal hışım

Zulüm tahtının üzerine sönmeyecek bir

...Ateş gibi çöktü